

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

*Cojocaru Victor XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.12.2018 – 25.04.2019;

2. instanța de apel: 17.05.2019 – 17.06.2019;
21.08.2020 – 02.06.2021;

3. instanța de recurs: 18.10.2019 – 26.05.2020;
25.08.2021 – 08.12.2021.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 25 aprilie 2019, Cojocaru Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu executarea acestea în penitenciar de tip deschis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Cojocaru Victor a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an și să nu se execute pedeapsa aplicată dacă, în termenul de probațiune fixat,

condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor termenului de probațiune, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Cojocaru Victor la data de 08 august 2018, aproximativ la ora 14:00 min., aflându-se în strada s. XXXXX, r-nul XXXXX, în rezultatul unui conflict cu unchiul său Vasile Bîrlădeanu, i-a aplicat ultimului cu furca o lovitură peste piciorul drept cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201822D0200 din 05.11.2018, fractură închisă cominutivă diafizară a femurului pe dreapta în 1/3 medie distală cu deplasarea fragmentelor, ce se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura r-lui Hîncești, Natalia Braila, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează: inculpatul Cojocaru Victor să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea, acesteia în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de 5 ani.

- avocatul Marin Aftenii în numele inculpatului Cojocaru Victor prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, (sediul Central) din 25.04.2019, în partea condamnării lui Cojocaru Victor, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanța prin care Cojocaru Victor, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, să fie achitat, deoarece fapta nu constituie infracțiune.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- instanța de judecată neîntemeiat a reîncadrat fapta inculpatului Cojocaru Victor prevăzută de art. 151 alin.(1) Cod penal, în cele ale art. 157 Cod penal, stabilind că inculpatul prin acțiunile sale a săvârșit vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență lui Bîrlădeanu Vasile;

- instanța de fond a reținut ca fiind constatată pe baza cercetării probatoriului și aprecierii propriei convingeri o situație de fapt contrară celei stabilite obiectiv la cercetarea judecătorească;

- infracțiunea prevăzută la art. 151 din Cod penal este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul producerii vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății, latura subiectivă a infracțiunii analizate se exprimă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă;

- martorii direcți la producerea incidentului au indicat faptul că victima Bîrlădeanu Vasile a căzut jos în rezultatul loviturii primite cu furca în regiunea piciorului drept de către Cojocaru Victor;

- inculpatul a avut posibilitatea să arunce furca și fără să lovească partea vătămată, deci acțiunile acestuia au fost săvârșite intenționat;

- după ce Bîrlădeanu Vasile a căzut jos în rezultatul acțiunilor sale, Cojocaru Victor a părăsit locul faptei fără a se interesa despre starea acestuia, ceea ce reprezintă o dovadă în plus că a conștientizat gravitatea consecințelor survenite în rezultatul acțiunilor sale continuând-și drumul spre casă;

- din punct de vedere al laturii obiective, elementul material al infracțiunii de vătămare intenționată gravă sau alte violențe prevăzute de art. 151 Cod penal s-a realizat în momentul în care inculpatul a săvârșit acte de violență asupra victimei, constând în lovirea intenționată a acestuia cu furca peste picior. Urmarea imediată a acestei acțiuni, a fost atinsă atunci când victimei i s-au cauzat suferințe fizice și leziuni corporale grave;

- legătura de cauzalitate între elementul material și urmarea socialmente periculoasă există, fiind dovedită și prin concluziile raportului de expertiză judiciară medico-legală care atestă faptul că leziunea suferită de victimă a fost produsă în urma acțiunii traumatice a unui corp dur contondent sau lovirea de acesta, înainte de internare în staționar, în diverse circumstanțe, inclusiv în cele indicate în ordonanță;

- atitudinea subiectivă a inculpatului față de fapta săvârșită și de urmările acesteia se caracterizează prin intenție directă ca formă de vinovăție, inculpatul având atât reprezentarea caracterului ilicit al faptei sale cât și a urmărilor produse de aceasta;

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul a menționat că:

- limitele legitimei apărări nu au fost depășite, iar faptul împingerii cu coarnele furcii în abdomen, piept și față reprezenta un pericol net superior pentru viața și sănătatea celui atacat, în comparație cu reacția inculpatului Cojocaru Victor, care este aproape orb și simțind pericolul real, direct și imediat, a reacționat pentru a se apăra, cu atât mai mult că partea vătămată rostea cuvintele "aici ții sfârșitul".

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019, au fost respinse, ca fiind nefondate, apelurile declarate de către avocatul Marin Aftenii în numele inculpatului și procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpatului se demonstrează prin următoarele probele: procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 21.09.2018; informația telefonică 112 din

08.08.2018 ora 17.30; informația telefonică 903 din 09.08.2018; cererea din 08.08.2018 de la Bîrlădeanu Vasile; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.08.2018; raportul de constatare nr. 201822D0165 din 19.09.2018; raportul de expertiză judiciară nr. 201822D0200 din 05.11.2018; procesul-verbal de cercetarea a obiectului din 27.11.2018.

Instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a constatat că acțiunile lui Cojocaru Victor, comise în circumstanțele constatate, exprimă sub aspect subiectiv și obiectiv semnele constitutive ale componentei de infracțiune prevăzute de art. 157 Cod penal și anume - *vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*.

Instanța de apel a notat că, obiectul juridic special al infracțiunii examinate îl formează relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei. Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal, îl constituie corpul persoanei. Latura obiectivă a vătămării grave ori medii a integrității corporale sau a sănătății, cauzate din imprudență, are următoarea structură: 1) fapta (acțiunea sau inacțiunea) prejudiciabilă constând în cauzarea vătămării grave ori medii a integrității corporale sau a sănătății; 2) urmările prejudiciabile sub formă de vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. La calificare nu are importanță metoda sau mijloacele pe care le-a folosit făptuitorul pentru a cauza vătămarea gravă a integrității corporale sau sănătății.

Instanța de apel a menționat că, infracțiunea examinată este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii: a) vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății ori b) vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal, se exprimă în vinovăție sub formă de imprudență.

Privitor la semnele secundare ale laturii subiective a infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal, instanța de apel a notat că motivele infracțiunii pot fi diverse: răzbunarea, ura, gelozia, invidia, motive huliganice etc, însă nici motivul și nici scopul acesteia nu au relevanță la calificare, cu excepția cazurilor când prezența acestora este un temei de agravare a răspunderii penale. Subiectul vătămării grave sau medii a integrității corporale sau a sănătății, cauzate din imprudență, este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani

Instanța de apel a constatat că după audierea inculpatului, părții vătămate, martorilor oculari, instanța de judecată a constatat, că la data de 08 august 2018,

aproximativ la ora 14:00 min., Cojocaru Victor aflându-se în strada s. Cățeleni, r-nul Hîncești, în rezultatul unui conflict cu unchiul său Vasile Bîrlădeanu, Cojocaru Victor i-a aplicat ultimului cu furca o lovitură peste piciorul drept cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201822D0200 din 05.11.2018, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Instanța de apel a conchis că, acțiunile inculpatului Cojocaru Victor și vătămarile corporale constatate la partea vătămată Bîrlădeanu Vasile există legătura causală directă.

Cu toate acestea, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Cojocaru Victor se încadrează juridic în art. 157 Cod penal, deoarece, din probatoriu administrat și verificat în cadrul ședințelor de judecată, s-a stabilit cu certitudine că vătămarea corporală gravă, cauzată părții vătămate Bîrlădeanu Vasile, i-a fost cauzată din imprudență de inculpat pe fundalul unei situații de conflict apărute între aceștia

Instanța de apel la individualizarea pedepsei penale, a notat că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sînt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Referitor la corectitudinea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Cojocaru Victor, instanța de apel a conchis că prima instanța la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, în conformitate cu art. 6, 7, 16, 61, 72, 75, 76, 77, 78, Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de personalitatea inculpatului, că potrivit certificatului seria EM nr. 583261 eliberat de Consiliul republican de expertiză medicală a vitalității, Cojocaru Victor este invalid de gradul I din copilărie prin suferință oculară și necesită călăuză permanentă de către o altă persoană, potrivit caracteristicii eliberate de primarul sat. Cățeleni, Cojocaru Victor a fost permanent în atenția șefului de post din localitate, potrivit certificatului prezentate de Spitalul raional Hîncești, Cojocaru Victor la evidența medicului narcolog nu se află, potrivit certificatului prezentate de Spitalul raional Hîncești,

Cojocaru Victor la evidența medicului psihiatru se află cu diagnoza epilepsie, potrivit revendicării F-246, Cojocaru Victor anterior nu a fost judecat.

Instanța de apel a considerat justă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Cojocaru Victor, suspendând condiționat pedeapsa principală sub formă de închisoare pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) ani, și să nu se execute pedeapsa aplicată dacă, în termenul de probă fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de apel a apreciat că în privința acestuia nu se impune în mod imperativ ca executarea pedepsei să fie în regim real, or, nu trebuie pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentații.

5. Decizia motivată a instanței de apel pronunțată la **17 iunie 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, prin care invocând în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile **art. 427 pct. 6), 12) Cod de procedură penală**, a solicitat casarea sentinței și deciziei și rejudecarea cauzei de un alt complet de judecători.

5.1. În motivarea recursului ordinar, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia a menționat că:

- instanță de fond ilegal și neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 157 Cod penal (vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență). Această soluție, contrar prevederilor art.414, 417 Cod de procedură penală, greșit a fost menținută de către Curtea de Apel, fără a lua în considerare prevederile art.325 Cod procedură penală, fiind astfel depășite limitele învinuirii;

- probele prezentate de către acuzare, în special martorii oculari, dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal;

- instanțele nu au luat în considerare faptul că, inculpatul a conștientizat gravitatea consecințelor acțiunilor sale;

- la caz în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele componenței de infracțiune imputate (latura obiectivă, latura subiectivă)

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 mai 2020, a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de

circumscripție Chișinău Andronic Natalia, decizia casată total, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7.1. În motivarea soluției emise, instanța de recurs a menționat că, decizia instanței de apel se contestă prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționate supra, invocându-se faptul, că instanțele de fond au dispus incorect recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 157 Cod penal.

În acest context, reieșind din materialele cauzei penale, instanța de recurs a reținut, că Cojocaru Victor de către organul de urmărire penală a fost învinuit, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață*, însă prima instanță a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art. 151 alin. (1) Cod penal, în art. 157 Cod penal - *vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*.

Astfel, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel în motivarea deciziei nu s-a pronunțat asupra probelor administrate și cercetate, cu o argumentare clară în acest sens.

Judecând apelul instanța de apel nu se poate limita doar la redarea de la persoana a treia a circumstanțelor și împrejurărilor cauzei constatate de prima instanță, dar urmează să examineze și să supună verificării toate probele și argumentele aduse de apelanți, respectând prevederile legale enunțate anterior.

Mai mult, instanța nu a analizat comportamentul inculpatului până la faptă, în timpul și după săvârșirea faptei, or, din declarațiile martorilor oculari Grosu Radu, Munteanu Constantin reiese că victima Bîrlădeanu Vasile a fost lovită cu furca, după ce a căzut jos în rezultatul loviturii în regiunea piciorului drept de către Cojocaru Victor.

La fel, de instanța de apel nu a fost apreciat acel fapt că inculpatul a declarat că i-a smuls furca din mîina lui Bîrlădeanu Vasile și i-a aplicat o lovitură în piciorul drept, deși ar fi putut să arunce furca fără să lovească partea vătămată.

Sub acest aspect, instanța de recurs a considerat, că în speță instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a cercetat în deplină măsură cumulum de probe, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanțele de fond și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature, privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la prevederile art. art. 151 alin. (1) Cod penal la cele ale art. 157 Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs a constatat, că instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, corectitudinea încadrării juridice

a acțiunilor lui Cojocaru Victor în coroborare cu probele administrate, pe care urma să le aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Evitând aplicarea întocmai a acestor prevederi legale, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra probelor administrate și cercetate, doar le-a enumerat, fără a se pronunța pe motivele apelului declarat de procuror, referitor la netemeinicia concluziei primei instanțe privind necesitatea reîncadrării acțiunilor inculpatului din prevederile art. 151 alin. (1) Cod penal în cele ale art. 157 Cod penal, fără a descrie, analiza și motiva convingător, concluzia sa în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, instanța de recurs a conchis, că în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de recurent și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, a fost respins apelul avocatului Marin Aftenii în numele inculpatului, ca fiind neîntemeiat.

Admis apelul procurorului, sentința casată total și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Cojocaru Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Cojocaru Victor pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani.

8.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, a ajuns la concluzia de a respinge apelul avocatului Marin Aftenii în numele inculpatului, ca fiind neîntemeiat și de a admite apelul procurorului, casarea totală a sentinței și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin

care Cojocaru Victor urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Raportând normele de drept la circumstanțe de fapt, instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată nu a dat o apreciere cuvenită prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecării calificând acțiunile inculpatului în baza art. 157 Cod penal, or, instanța de apel, din totalitatea de probe administrate de instanța de fond și verificate în apel, a considerat că acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că probele administrate și cercetate dovedesc că a fost comisă faptă prevăzută de art. 157 Cod penal, adică vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență, s-au manifestat datorită imprudenței, or, neglijența ca modalitate a imprudenței există atunci când persoana nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile, deși urma să le prevadă. Astfel, lipsa de înțelegere a gradului prejudiciabil al faptei și al prevederii producerii rezultatului ei deosebesc imprudența de toate celelalte modalități ale vinovăției.

Instanța de apel a constatat următoarea stare de fapt: la data de 08.08.2018, aproximativ la ora 14:00, aflându-se în strada satului Cățeleni raionul Hîncești, în rezultatul unui conflict cu unchiul său Vasile Bîrlădeanu, intenționat i-a aplicat ultimului cu o furcă o lovitură peste piciorul drept cauzându-i, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 201822D0200 din 05.11.2018, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Prin acțiunile sale intenționate Cojocaru Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății care este periculoasă pentru viață.*

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel a considerat dovedită pe deplin, în afara dubiilor rezonabile, vina inculpatului Cojocaru Victor, prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Bîrlădeanu Vasile, declarațiile martorilor Grosu Radu, Munteanu Constantin; procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 21.09.2018 potrivit căruia la data de 09.08.2018 în strada satului XXXXX, Bîrlădeanu Vasile a fost maltratat de Cojocaru Victor, provocându-i vătămări grave a integrității corporale; informația telefonică 112 din 08.08.2018 ora 17.30, potrivit căreia la data de 08.08.2018 în strada satului XXXXX, r-nul Hîncești, Bîrlădeanu Vasile a fost maltratat de Cojocaru Victor; informația telefonică 903 din 09.08.2018 parvenită de la serviciul de intemare al Spitalului r-

nal Hîncești, precum că Bîrlădeanu Vasile a fost maltratată de persoane cunoscute, în strada satului XXXXX, r-nul Hîncești; cererea din 08.08.2018 de la Bîrlădeanu Vasile, prin care a solicitat ca organele de urmărire penală să ia măsuri cu Cojocaru Victor, care la data de 08.08.2018 în strada satului XXXXX l-a lovit cu furca și l-a numit cu diferite cuvinte necenzurate și l-a amenințat; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.08.2018; procesul-verbal de cercetarea la fața locului din 10.08.2018; raportul de constatare nr. 201822D0165 din 19.09.2018; raportul de expertiză juriciară nr. 201822D0200 din 05.11.2018; procesul-verbal de cercetare a obiectului din 27.11.2018.

În speță, instanța de apel a atestat că, declarațiile inculpatului Cojocaru Victor privind nevinovăția lui în comiterea faptei penale și contravenționale se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate.

În acest context, instanța de apel a reținut că, deși inculpatul Cojocaru Victor în ședința instanței de fond și cea de apel a declarat că vina nu recunoaște, aceste afirmații ale inculpatului urmează a fi apreciate ca fiind declarative, or din declarațiile inculpatului, părții vătămate Munteanu Vitalie, rezultă cert că, inculpatul Cojocaru Victor fiind deranjat de acțiunile părții vătămate, a luat furca și i-a aplicat intenționat o lovitură cu furca, de la care au survenit leziunile corporale grave.

Declarațiile părții vătămate Bîrlădeanu Vasile sunt confirmate prin declarațiile martorului Grosu Radu și a martorului Munteanu Constantin.

Instanța de apel a respins argumentele apărării ce se referă la legitima apărare a inculpatului de la acțiunile ilegale ale părții vătămate, or cert a fost stabilit că deși victima l-a provocat pe inculpat să fie violent față de aceasta, însă acțiunile pe care le-a întreprins inculpatul față de victimă sub forma aplicării intenționate a loviturii cu furca, de la care au survenit leziunile corporale la victimă, și care sunt direct în legătură cauzală cu aceste leziuni corporale, or acestea au survenit anume de la aplicarea acestei lovituri cu furca, nu justifică aceste acțiuni ale inculpatului sub pretextul că s-a apărat de victimă.

La caz a fost constatat că, partea vătămată având anumite pretenții față de inculpat, la un moment dat a început să fie violent față de inculpat, luând furca din căruță și apropiindu-se de inculpat, dar aceste acțiuni deși posibil l-au deranjat pe inculpat și l-au făcut să întreprindă acțiuni ce țin de smulgerea din mâinile părții

vătămate a furcii, dar nici de cum nu justifică acțiunile ulterioare ale inculpatului, care după ce a smuls furca din mâinile părții vătămate, i-a aplicat acesteia o lovitură intenționată fără o justificare în acest sens.

Or, în situația dacă inculpatul s-ar fi aflat în stare de legitimă apărare urmare a acțiunilor ilegale ale victimei, această stare ar fi fost depășită până la momentul când victimei i-a fost smulsă furca din mâini, iar inculpatul nefiind din acest moment într-un pericol aparent eminent, periculos pentru inculpat.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut că, în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit că partea vătămată Vasile Bîrlădeanu nu are careva pretenții de ordin material față de inculpat, iar la moment părțile s-au împăcat.

Sanțiunea art. 151 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 5 la 10 ani.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului Cojocaru Victor, instanța de apel a reținut - grad I de invaliditate, precum și acțiunile provocatoare și ilegale din partea victimei.

Conform art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanță agravantă în privința inculpatului Cojocaru Victor, instanța de apel nu a stabilit.

Astfel, instanța de apel, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Cojocaru Victor, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care nu are antecedente penale, s-a împăcat cu partea vătămată.

În acest sens, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel, ghidându-se de principiul echității pedepsei penale, a conchis irațional executarea pedepsei cu închisoare de către Cojocaru Victor și în temeiul art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, în perioada respectivă, ultimul urmând să dea dovadă de o responsabilitate civică și socială la nivel maxim, iar prin comportament ireproșabil

și utilitate publică să demonstreze lipsa necesității de a pune în executare pedeapsa cu închisoarea.

9. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului, care, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 11), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Cojocaru Victor, din motiv că ultimul a acționat în limitele legitimei apărări.

În motivarea recursului ordinar invocă următoarele aspecte:

- ținând cont de faptul că inculpatul este nevăzător, nu se poate deplasa de sine stătător, el fiind primul atacat de partea vătămată, a comis fapta care a dus la vătămarea lui Bîrlădeanu Vasile fiind în legitimă apărare, încercând să se apere de ultimul care îl împungea cu furca în abdomen și în regiunea feței. Pentru o persoană care nu are posibilitatea să vadă clar ce se întâmplă în jural său, acest atac din partea lui Bîrlădeanu Vasile reprezenta un pericol direct la viața sa, fapt care l-a determinat să acționeze în acel moment în legitimă apărare;

- inculpatul stă la evidența medicului psihiatru din copilărie cu diagnoza de epilepsie, fapt care considerăm că instanța de apel urma să rețină această circumstanță ca una care validează ipoteza expusă de inculpat, care fiind și nevăzător era în măsură să aprecieze unele circumstanțe reale diferit de o persoană sănătoasă, fără probleme de vedere;

- declarațiile părții vătămate date în instanța de apel sunt parțial divergente de cele expuse în prima instanță, și că parțial confirmă versiunea inculpatului care a indicat că a acționat în legitimă apărare fiind atacat cu furca de către partea vătămată;

- instanța de apel a făcut referire la declarațiile martorului Grosu Radu (care nu a fost audiat în apel) apreciindu-le ca declarații care vin să confirme vinovăția inculpatului, pe când aceste declarații confirmă versiunea inculpatului care a acționat lovindu-l pe Bîrlădeanu Vasile după ce a fost împuns cu furca în abdomen;

- instanța de apel a făcut referire și la declarațiile martorului Munteanu Constantin (audiat la fel doar în prima instanță) cărora le-a dat o interpretare eronată deoarece acestea nu confirmă vinovăția lui Cojocaru Victor, ci dimpotrivă faptul că acesta s-a apărat de partea vătămată;

- în instanța de apel a fost prezentat certificatul de la Biroul de probațiune care confirmă faptul că pedeapsa stabilită anterior prin Sentința Judecătorei Hîncești din 25.04.2019 și Decizia Curții de Apel Chișinău din 17.05.2019, însă instanța de apel nu a făcut nici o referire la această chestiune.

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Sub acest aspect se reține că, recursul inculpatului este fondat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 11), 12) Cod de procedură penală, însă, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept concrete ce ar indica că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând argumentele părții apărării, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, or instanțele de judecată, judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Cojocarui Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs o însușește.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii incriminate nu poate servi temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în

cursul judecării cauzei au fost administrate probe care au confirmat cu certitudine vina lui, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Colegiul penal remarcă că, recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apelul declarat de către avocatul Marin Aftenii în numele inculpatului, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și, apreciind toate probele din dosar, examinând-le în ansamblu, conform art. 414 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, corect considerând neîntemeiate argumentele avocatului, precum că inculpatul a acționat în stare de legitimă apărare.

La acest capitol, instanța de recurs, reieșind din rapoartele de expertiză medico-legale nr. 201822D0165 și nr. 201822D0200, prin care s-a constatat cauzarea vătămarilor corporale grave periculoase pentru viața victimei Bărlădeanu Vasile, sub formă de fractură închisă cominutivă diafizară a femurului pe dreapta în 1/3 medie-distală cu deplasare fragmentelor – leziuni care au fost produse în urma acțiunii traumatice a unui corp dur contondent sau la lovirea de acesta, consideră corecte concluziile instanțelor de fond referitor la faptul că inculpatul a acționat cu intenție directă.

Astfel, argumentele recurentului, precum că inculpatul a acționat în stare de legitimă apărare nu pot fi reținute. Colegiul penal atestă că, pentru a fi în legitimă apărare trebuie să fie îndeplinite cumulativ condiții referitoare atât la atac, cât și la apărare.

Reieșind din sensul art. 36 Cod penal, este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.

Respectiv, Colegiul penal menționează că legitima apărare este condiționată de un atac direct, imediat, material și real. Atacul este imediat în cazul în care acesta s-a dezlănțuit și se află în curs de desfășurare, și care se consumă odată cu încetarea agresiunii. Prin atac direct se înțeleg acțiunile îndreptate nemijlocit asupra valorilor ocrotite de lege.

În speță s-a constatat că, deși inculpatul a fost supusă unui atac agresiv, violent, din partea lui Bărlădeanu Vasile, acțiunile lui nu s-au limitat însă la autoapărare, aceasta intrând în posesia furcii cu care, din declarațiile inculpatului, victima ar fi atacat-o, și înlăturând pericolul iminent pentru viața și sănătatea sa, a

acționat vădit disproportionat, aplicându-i lui Bîrlădeanu Vasile, o lovitură cu furca, săvârșind de fapt un act de răzbunare.

Astfel, Colegiul penal reține că argumentul precum că, inculpatul a acționat în stare de legitimă apărare este neîntemeiat, or, instanța ierarhic inferioară corect a constatat că în acțiunile lui Cojocaru Victor sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, se notează că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, pe când recursurile declarate de inculpat și avocații săi se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente ce țin de aprecierea probatoriului, iar în prezent nu există „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice intervenția instanței de recurs în hotărârea instanței de apel, cu dispunerea achitării inculpatului.

Instanța de apel a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea deciziei recurate.

Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită recurentul.

Pe cale de consecință, instanța de recurs reiterează că intervenția în soluția instanței de apel este lipsită de temei juridic, întrucât soluția instanței de apel este în conformitate cu prevederile legii, iar motivele de achitarea a inculpatului din lipsa elementelor infracțiunii sunt neîntemeiate.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine

de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat sunt vădit neîntemeiate.

12. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în cauza penală în privința lui **Cojocaru Victor XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **26 ianuarie 2022**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana